



u ime obitelji

Udruga „U ime obitelji“
Zvonimirova 17, 10000 Zagreb, Croatia
OIB: 27741674988
tel: +385 1 799 9730
e-mail: info@uimeobitelji.net
IBAN: HR5223600001102351957
SWIFT CODE/BIC: ZABAHR2X

Predmet: Primjedbe i prijedlozi na Nacrt prijedloga predmetnog kurikula **Hrvatski jezik**

Potrebno je napraviti izbor kanonskih tekstova koji će biti obvezujući za sve, a u izbornom dijelu lektire ponuditi djela koja osim umjetničke vrijednosti moraju biti primjerena nastavi i pedagoško-psihološkom kriteriju.

Potrebno je u cijelosti dobro revidirati popis lektirnih naslova, te izbaciti sve koji su:

- a) štetni za duševno (emocionalno), duhovno i intelektualno zdravlje učenika jer je njihov izbor u sukobu s ishodima međupredmetne teme Zdravlje koja govori o ovim vrstama zdravlja i skrbi za nj;
- b) djela neprimjerena nastavi tematski, sadržajno i jezično (perverzije, pornografija, pedofilija, vampirizam, kanibalizam...vulgarizmi) jer su u suprotnosti s principom *primjerenosti dobi učenika i njihovu kulturnome i životnom iskustvu*, koji se utvrđuje u kurikulu kao bitan za izbor djela;
- c) djela koja su ispunjena vulgarizmima jer krše estetski kriterij i u suprotnosti su s traženjem poštivanja uljuđenog komuniciranja i bontona u nastavi;
- d) djela koja mlade navlači na teme seksualnosti i svih mogućih devijacija na tom području i uz to obrađene tako da će mladi prije steći ovisnost o pornografiji, nego želju za čitanjem klasika i proširivanjem spoznajnih vidika, što je suprotno odgojnoj dimenziji škole i nastave hrvatskoga jezika.

To su svakako djela čiju neprimjerenost demonstriramo citatima u nastavku:

Silvija Šesto, *Debela*

– lektira za 8. razred osnove škole

– u prijedlogu kurikula planirana za 3. ciklus, tj. u dobi od 12 do 14 godina

„Legao je na mene i polako mi desnom rukom skidao one moje čipkaste gaćice. Cijelo to vrijeme smo se ljubili. Ja sam ga zagrlila i osjećala dotad neviđenu milinu klizeći rukama po njegovoj mekanoj koži. Kad je skinuo moje gaćice, skinuo je i svoje, no to je učinio nekako brže, mogli bismo reći i bez milosti. Jedini odjevni predmet koji je ostao ispod plahta bio je moj grudnjak. Sada sam i ja bila već iskusna po tom pitanju i ostavila sam na trenutak njegova leđa i zagrljaj i jednostavno ga otkopčala, povukla sa sebe i bacila na pod. Koja scena! Ludilo! Sada je bila činjenica: Zlatko i ja goli u krevetu!

Grlili smo se i ljubili, valjali se i smijali, ali nismo ništa govorili. Zlatko je prelazio rukom po mojem tijelu i ja sam samo strahovala kako će on u jednom trenutku zaključiti da sam još uvijek debela, iako on to meni stvarno nikad nije rekao niti je opovrgavao, kao Ivana. Prelazio je rukom duž cijele lijeve strane moga tijela, a onda mi je tom istom desnom rukom lagano odmaknuo lijevu nogu u stranu.

– Želiš to? – upitao je najnježnije dodirujući mi dahom usnu školjku.

– Želim – osjetila sam tu svoju riječ kako lebdi zrakom, igra se i pleše oko lusteru i spušta u naše malo carstvo ispod plahte.



u ime obitelji

Udruga „U ime obitelji“
Zvonimirova 17, 10000 Zagreb, Croatia
OIB: 27741674988
tel: +385 1 799 9730
e-mail: info@uimeobitelji.net
IBAN: HR5223600001102351957
SWIFT CODE/BIC: ZABAHR2X

Ne znam koliko je prošlo od mog prvog seksa do prve cigarete upaljene poslije prvog seksa, jer velika je razlika između prve obične cigarete i prve cigarete poslije seksa.“

„Odbacila sam ruksak na hodnik, skinula cipele i onako bosa krenula prema polici s cugom. Starci nisu imali baš neki arsenal pića, a i ja sam po tom pitanju bila više nego izbirljiva. Svaki bih trenutak između misli o tome čime ću se naljoskati ispunila mislima i likom Zlatka koji me nije ni pozdravio ni pogledao. Bila sam očajna. Viski, šljivovica, votka, čokoladni liker. Čokoladni liker! Uzela sam čašu i ulila. U početku je bio kao da pijem čokoladu. Izvrstan osjećaj. Osobito onako na prazan želudac. Nakon treće čaše osjećala sam se lakše. Nakon pete odbacila sam čašu. Zašto da gubim vrijeme na pretakanje? Usula sam ostatak ravno iz boce u sebe. – Stvarno hvata! – nisam bila navikla na alkohol. Ono malo piva što bih ga u društvu popila nije se moglo uzeti u obzir pod bilo čiji ispijački staž. Kad sam ispila skoro cijeli čokoladni, onako već kroz plavičastu maglu zaključila sam kako ću sve to zaliti s nekoliko gutljaja votke... (...) Poslije toga se više ničega ne sjećam. Osim buđenja. U onoj istoj prostoriji u kojoj sam nekad držala za ruku Sanju. Bila je tu, dakako, i cijev namijenjena ispumpavanju želuca.“

„Jednom sam tako eksperimentirala s Ivanom na praznicima između šestoga i sedmog razreda. Ona je tada već hodala s Vinkom bekačem. Samo su hodali, grlili se i ljubili, tek je u osmom izgubila nevinost. Za neke rano, za neke kasno. Ivana i ja smo glumile curu i dečka i valjale se po krevetu. Izmjenjivale smo uloge hineći da vodimo ljubav. Malo sam ja legla na nju, malo ona na mene. Tako smo se zezale i smijale, sve dok njezina stara nije izišla na terasu prostrti veš i vidjela kako ja ležim na njoj urlajući od smijeha. Jadnica, tko zna što je pomislila. Još mi je dugo bilo neugodno pogledati je u oči. Nagovarala sam Ivanu da joj to nekako objasni: – Neću da tvoja stara misli da smo lezbače. – Nemoj se brinuti, nije moja stara glupača!“

Zoran Ferić, Anđeo u ofsajdu, Zagreb: MD, 2001 – četvrti i peti ciklus (srednja škola)

Forma amorfa: „Neosjetno i posve prirodno, da smirim plač, počeo sam se zadovoljavati. Uskoro puštao sam tekućinu i gore i dolje, a kroz prozor, u parku, vidio sam jednu sasvim malu djevojčicu. I ona je ispuštala tekućinu, zadignute haljinice, čučeći. Kao da piški na moju tugu. „ (str. 26)

„Obradivala me je prilično dugo rukama, a onda i ustima. Ležao sam na leđima i pustio je neka radi. Kad je zajašila bio sam već spreman. I počeli smo se gibati. Prvo polagano, a onda sve brže. Radila je dobro i podatno. Imala je jasnu računicu kao i većina kurvi: što bude uslužnija, to ću prije biti gotov. Tik pred sršavanje, sagnula se i počela mi grickati uho. Kad sam se istresao, čvrsto me stisnula nogama da joj ne pobjegnem ...“ (str. 27)

„Kad sam se vratio i to rekao Marini, napravila je facu kao da vidi duh svoga oca kako jebe petogodišnju djevojčicu. (str. 31)

Otok na Kupi –(priča o braniteljima): „Držao se teorije da štuke i somovi najbolje grizu na mrtve četnike...U neko doba pojavio se Leo s mamcima. Iz prljave najlonske vrećice na kojoj je bio nacrtan brkati frajer u safari odijelu kako pali Camel cigaretu, izvadio je nekoliko komada



u ime obitelji

Udruga „U ime obitelji“
Zvonimirova 17, 10000 Zagreb, Croatia
OIB: 27741674988
tel: +385 1 799 9730
e-mail: info@uimeobitelji.net
IBAN: HR5223600001102351957
SWIFT CODE/BIC: ZABAHR2X

mesa i pažljivo ih odložio na daščicu.

-Povraća mi se – rekao sam.

– Ako misliš da oni s druge strane ne pecaju na nas, varaš se. Što misliš, zašto nam ne žele vratiti naše mrtve...Za to vrijeme Leo je nožem rezao meso na male komade i naticao ih na udicu...“ str. 38/39

„Ovo je alat za vađenje očiju – rekao je.- To sam već vidio dolje u Dalmaciji kod njihovih mrtvih specijalaca. Ovim šiljkom ubodu u zjenicu, a žličicom poduhvate očnu jabučicu, pa izvuku čitavo oko kao kuhanu školjku. Izvježban čovjek može ovim izvaditi sto pari očiju za sat. (str. 45)

Ralje (Veliki bijeli)

„Na platou s južne strane svjetionika, lica sablasno obasjanog mjesecinom, Arna je držala u ustima Tomin ud. Klečala je ispod njega i na mahove proždimala njegovu stvar u cijelosti.

-Ja bih se bojao da mi ga ne odgrize – rekao sam...“

Dok smo se te noći redali u njenim ustima, Arna je klečala ispod nas kao da moli. Mogli smo pretpostaviti da će je u vremenima koja dolaze prozvati Ralje, da će otočkim tinejdžerima godinama služiti za spolno sazrijevanje i da nitko od nas više nikad neće biti isti...“ (str. 58)

Blues za gospođu s crvenim mrljama

„Klinka kraj mene zove se Prošlo Ljeto, a njena prijateljica Lili Marlen. ...Prošlo Ljeto gleda me direktno u oči kao da kaže: Bradica, kad ova mora prođe, bum ti pušila za dvajset marki. Lili je obučena u crno. Intravenozna darkerica koja se u predvorju smrti osjeća kao u zahodu vrtića. Dakle slobodno i spontano.

– Ovo bi već jebo! – veli mi susjed fiksirajući Dark Lili. Odgovaram da mu to ne bih preporučio . Barem ne ovdje. Savjetujem mu da prati reakciju i ako mala iziđe iz ordinacije nasmijana, znači da je negativna. Tada je najčišća. Htjet će sigurno proslaviti kojim dopom i onda neka joj ponudi dvadeset maraka za brzu rundu u parku iznad klinike.

– Nisam lud – kaže mi ovaj- gore je Mirogoj. Nikad to ne radim na groblju.

Objašnjavam da je groblje odlično mjesto jer nema ljudi, relativan je mir, a i tamne mramorne ploče od sunca se toliko ugriju da su i u proljeće sasvim ugodne. Kaže da protiv oni stvari nema ništa, ali protiv groblja svašta. On, naime radi u Alžiru, preko Industrogradnje, a Afrika je puna toga vraga. Misli side.“ Str. 60

„Otvorenog lica, duge kose, plavuša – nastavlja nosato tijelo – mislim pička. Otvorena gore i dolje, stvorena za redaljku. A mi, nas četvorica, neživljeni fircigeri, ajde redaljka. Ona, kako se ko popne na nju, giba se kurvetina, kao zmija, plazi, izvija se. Ima na guzici tetoviranog poskoka i svima nam skače na tog poskoka.“ Str.84

Simetrija čuda

„Porozan papir upio je sa znojem i boje njene šminke, koje su sada na njemu tvorile nepravilne šarene mrlje. Malo po malo, Ivan je postajao svjestan da se na maramici formira jedna apstraktna slika koja, tko zna zašto, savršeno prikazuje ženino lice. Kad je konačno svršio, postalo mu je jasno da se čudo pojavljuje tamo gdje ga najmanje očekujemo. O tome je trebalo svjedočiti.“ (str. 110)

Anđeo u ofsajdu

„I više ne mogu otjerati sliku djevojčice prerezane motornom pilom. Djevojčica prerezana



u ime obitelji

Udruga „U ime obitelji“
Zvonimirova 17, 10000 Zagreb, Croatia
OIB: 27741674988
tel: +385 1 799 9730
e-mail: info@uimeobitelji.net
IBAN: HR5223600001102351957
SWIFT CODE/BIC: ZABAHR2X

motornom pilom je u prvom redu neobično kratka. Ako je od rezanja prošlo neko vrijeme, izgleda kao da je plastična. Iz kičme još viri repić moždine, kao u pečena janjeta.“ (str. 168)

Haruki Murakami, *Kafka na žal* – četvrti i peti ciklus (srednja škola)

„I prije nego primijetiš, njezin se san omotao oko tvoga razuma. Nježno, toplo kao plodna voda. Gospođica Saeki će ti svući potkošulju i bokserice. Ljubit će te po vratu dugo, dugo, zatim će segnuti dolje i uhvatiti te za penis koji je već tvrd kao porculan. Nježno ovija prste oko tvojih testisa, i bez riječi vodi tvoje prste do svojih stidnih dlaka. Njezina je vagina topla i vlažna. Ljubi te po prsima, siše ti bradavice. Tvoji prsti polako ulaze u nju.“ (str. 297.)

„Ležiš nauznak, a gospođica Saeki uzjahuje na tebe. Uvodi tvoj okamenjeni pimpek u sebe. Ti si bespomoćan, ona zapovijeda. Sagiba se i uvija u pasu kao da tijelom ocrtava neku sliku. Njezina ravna kosa pada ti na ramena i bešumno se trese, kao vrbovo granje. Malo-pomalo propadaš u toplo blato. Cijeli svijet postaje topao, vlažan, nerazgovijetan, od svega postoji samo tvoj ukočen, blistav pimpek. Sklapaš oči i počinju tvoji vlastiti snovi. Teško je reći koliko vremena prolazi. Plima nadolazi, mjesec se diže. I uskoro svršavaš. Ničim to ne možeš zaustaviti. Svršavaš uzastopno u njoj. Tople se stijenke u njoj stežu, skupljaju tvoje sjeme.“ (str. 297.)

„Čvrsto je držiš, ona uranja lice u tvoje grudi. Osjećaš njezin dah na golj koži. Dodiruje ti mišiće, jedan po jedan. Naposljedku liže ti nabrekao penis, kao da ga liječi. Opet svršavaš u njezina usta. Ona guta, kao da je svaka kap dragocjena. Ti joj ljubiš vaginu, nježno dodiruješ jezikom svaku meku, toplu točku. Postaješ netko drugi tu, nešto drugo. Negdje si drugdje.“ (str. 337.)

(Navedeni su citati iz izdanja Vuković & Runjić, Zagreb 2009., prijevod Mate Maras)

Kristian Novak, *Črna mati zemla* – četvrti i peti ciklus (srednja škola)

„Sa svojim je gađenjem nekako izlazila na kraj, barem nitko treći nije znao kakav je Mladen. No potpuno je pala kada je vidjela na kakav način Mladen voli i gleda svoje nećake, devetogodišnje blizance. Vidjela je kako ih dira, kako se hrva s njima i škaklja ih, pa iz u igri uzme u naručje ne bi li se malo protrljao o njih. Išao je i pišati s njima. (...)“

„Na životu ju je držalo to što se činilo da i on želi to zauvijek skriti od svijeta. Sve dok nije počeo kući dovoditi dječake.

Hešto je rekao da joj se smračilo pred očima kada je gledala kako ja i Franc izlazimo iz prtljažnika, prigovarala je koliko je mislila da smije, no kao da ju nitko nije ni čuo. Jedino je ona vidjela što se doista zbiva. Sljedeći je put doveo samo Franca. Vidjela ih je iza kuće, kod garaže. Mladen je objašnjavao kako golman mora biti razgiban i da Franc ima jedan mišić u leđima koji nije dovoljno rastegnuto. Rekao mu je da se nagne u stranu i da će ga boljeti, ali da mu tako i treba kad se ne razgibava svaki dan i ne vježba koliko bi trebalo. Mladen ga je sve više savijao, prateći to korenjem i naredbama. Franc nije mogao niže, pa je savino koljeno. Mladen ga je udario šakom u koljeno i pitao ga je li normalan. Franc je na trenutak ispružio nogu, bolno protisnuo zrak kroz zube i ponovo savio koljeno. Mladenovi komentari prešli su u nesuvislo i



u ime obitelji

Udruga „U ime obitelji“
Zvonimirova 17, 10000 Zagreb, Croatia
OIB: 27741674988
tel: +385 1 799 9730
e-mail: info@uimeobitelji.net
IBAN: HR5223600001102351957
SWIFT CODE/BIC: ZABHR2X

bijesno mumljanje i Franc se više nije mogao izvući. Kratke bijele hlače bile su mu oko koljena. Noge nije mogao skupiti jer su između njih već bile Mladenove. Bio je nagnut i pridržavao se za limenu bačvu iz koje je smrdjela ustajala voda. Osim odraza svoga lica, Franc je mogao vidjeti kako se punoglavci uzvrpolje kada bi kroz njegove zube uz bolan izdisaj kapnula slina s tragovima krvi.

– Ha? Kaj mrckaš, ve buštij meni fasovo, pička ti materna. Ha? Kaj mrckaš? Još bošmrcko? Vebušdobijo svoje. Kaj se cukaš? Ne buš se tij meni cuko. Smetjejenosmrdljivo. Ve bum ti ja dreka nutriporino, ka nešveč tak smrdijo. Tak je govorjo, kaj da mu je dičker neka napravijo – tužno je rekao Hešto.

Milica je odgledala tu scenu do kraja, vidjela je kako je dječaku gurnuo dva prsta jedne ruke u usta i kako ga drugom rukom drži za kosu, gledala je kako pušta da dječak padne na pod kao pretučeno pseto, kako dolazi do zraka i kako vlastitom znojnom majicom briše govno s kurca. (...)

Milica je mogla odgledati cijelu tu scenu jer je već odlučila. Mladen je ušao po čokoladu i ona mu je stala na put, prvi puta je skupila svu hrabrost i glasno izgovorila:

– Ti misliš ka je to normalno? Bog ti jeba mater, prejkprokleti gnoj, ti misliš ka je to normalno? Mladen joj se nasmijao u lice, protisnuo – kapa se hručeš – i izašao van.

– Jebejm ti mater, ne buš mi tijvečblizodojšo – rekla je, no on je više nije čuo. Nahranila je dijete, skuhalo večeru i šutke gledala kako Mladen jede. Izgledao je kao da je malo umoran, samo je žvačući povremeno tepao djetetu u stolcu za hranjenje.

– Sam si čeka ka dojdedičkeršterinikomo ne bumogopovedati kaj mu dejlaš – rekla je napokon.

– Kaj pa se tebi ftrgnulo – rekao je nezainteresirano.

– Pa pofukaj mene, jo isto nem nikome rekla – protisnula je kroz suze.

On skoči s mjesta prevrnuvši tanjur, navine se nad nju i reče:

– Još jemput neka reči, f črno mater zemlo te zatučem. Me razmiš? Pitam te či me razmiš!

(...)

Naposljedku je gotovo sa smiješkom, nakon što je provjerila spava li Mladen i je li dijete dobro, legla u kadu, uzela škarice za nokte i dva puta zarezala duboko u meso. Postalo joj je hladno kad je vidjela kako krv otječe, no bila je sretna što je Mladen ne gleda i što joj sada više ne može ništa.“

mrckati – stenjati

dičker – dječak

cukati se – otimati se

Kapa se hručeš? – Zašto se buniš?

Patrick Süskind: Parfem – povijest jednog ubojice, Zagreb, Znanje, 2010.

- četvrti i peti ciklus (srednja škola)

„Svi su čovjeka u plavom kaputiću smatrali najljepšim, najprivlačnijim i najsavršenijim bićem što su ga mogli zamisliti: opaticama je nalikovao na samoga Spasitelja, sljedbenicima Sotone na sjajnog gospodara tame, prosvijećenima na najuzvišenije biće, mladim djevojkama na princa iz bajke, muškarcima na idealne slike samih sebe. Isti su osjećali da ih je dirnuo, pogodio u najosjetljivije mjesto – u njihovo erotsko središte. Kao da je imao deset tisuća nevidljivih ruku i kao da je svakome od deset tisuća ljudi što ga opkoliše položio ruku na spolovilo i gladio ga upravo onako kako je svatko, muško ili žensko, žarko priželjkivao u najskrovitijem maštanju. I



u ime obitelji

Udruga „U ime obitelji“
Zvonimirova 17, 10000 Zagreb, Croatia
OIB: 27741674988
tel: +385 1 799 9730
e-mail: info@uimeobitelji.net
IBAN: HR5223600001102351957
SWIFT CODE/BIC: ZABAHR2X

tako se predviđeno pogubljenje jednog od najopasnijih zločinaca toga doba izrodilo u najveće bakanalije što ih je svijet vidio od drugog stoljeća prije Krista. Čudoredne žene trgale su sa sebe bluze, razgolićavale dojke uz histerične urlike, bacale se na zemlju uzdignutih suknji; muškarci su suluda pogleda posrtali u moru pohotna mesa što im se prepriječilo na putu, drhtavim prstima izvlačili iz hlača uda ukrućena kao od nevidljive studeni, padali stenjući bilo kamo, općili u najnemogućijem položaju i parovima: starac s djevicom, težak s odvjetnikovom ženom, šegrt s opaticom, jezuit s masonovom ženom, sve se ispomiješalo, kako je tko koga dohvatio. Zrak je otežao od slatkastog vonja pohotnog znoja i ispunio se kričanjem, roktanjem i stenjanjem deset tisuća zvijeri u ljudskoj spodobi. Pravi pakao.“ (str. 201)

Roman završava opisom kanibalske scene!

Dubravka Ugrešić: Forsiranje romana reke, Zagreb, August Cesarec, 1989.

- četvrti i peti ciklus (srednja škola)

„Naga Sabina zabljesnula je Trošina bjelinom svoje puti. Klizio je pogledom po plavoj, dječje ravnoj i glatkoj kosi, finoj liniji vrata, zatim niže do okruglih grudi, niz zaobljene bokove, sve do ružičastih, okruglih nožnih prstiju...Sabina je mirno objahala Trošina i stala meko i polako micati zdjelicu. Osjetio je snažan užitak koji je po prvi put isključivao želju za dodirom...Sabina je kružila oko svojih bradavica, nježno. Kao da dira namreškane kožicu mlijeka, a onda je iznenadnim pokretom zabacila ruke na potiljak. Zabačene glave s rukama na potiljkunjihala se polako, odsutno. Svjetlos s prozora bljesnula je u njenoj kosi i Trošinu se pričinilo da se nad glavom te bjelopute jahačice odsutna lica pojavio svijetao prsten aureole...“ (str. 108) Uzela ga je prirodno, jednostavno, bez straha i prenemaganja. Ali zašto njega, četrdestosmogodišnjaka, s borama i sjedinama. Trošin se tiho obukao i uputio prema vratima. Pred vratima je zastao i osvrnuo se. Sabina je spavala mirnim dječjim snom. „(str. 109)

„Maco...-šapnula je Vanda i zažmirila od užasa. Rukom je kliznula naniže i potražila Ministrovu palicu. Ondje ju je dočekao umoran, mekan visuljak... Šteta. Vanda je voljela te stvari. Uzbudivale su je bajkovite metamorfoze. Muška uda, koja su se od besmislenih, mesnatih vrećica pretvarala u glatke, sjajne, rumene palice.“ (str. 114/115)

Slavenka Drakulić: Mramorna koža, Grafički zavod Hrvatske 1989.

- četvrti i peti ciklus (srednja škola)

„Zagrizla sam. Zubi su probili kožu. Davno naslućeni okus njegova tijela: glatka toplina koju bih mogla gutati do besvijesti. On se savija prema natrag i ulazi u mene nagu, kao da se tako riješio neke nepoznate, nataložene boli.

Pomislila sam da smo toga časa isto. Isto – ona i ja. Njegovo tijelo dodiruje nas obje iznutra dopirući duboko unutra, tamo gdje smo isto.

Mora da je u hipu ugledala sve. Krevet. Njegovo golo tijelo iznad mene. Ruku koja pritiska moja usta i drugu koja čvrsto steže moje ruke iznad glave. Kako mi koljenom rastavlja noge, a zatim ritmički pokreće u teškoj, napetoj tišini ranog popodneva, u kojoj se više ne čuje čak ni škripanje kreveta ispod nas..“ (str. 114)

„Želim da ga ubije. Gledala bi ga kako umire. Uživala bi u tom. Ja bih stajala sa strane i čekala...“ (str. 119).

Marguerite Duras: Ljubavnik, Globusmedia, 2004.

facebook
UImeObitelji
www.uimeobitelji.net



u ime obitelji

Udruga „U ime obitelji“
Zvonimirova 17, 10000 Zagreb, Croatia
OIB: 27741674988
tel: +385 1 799 9730
e-mail: info@uimeobitelji.net
IBAN: HR5223600001102351957
SWIFT CODE/BIC: ZABAHR2X

- četvrti i peti ciklus (srednja škola)

„Kažem mu da mi priđe, da me mora ponovno uzeti. Prilazim mu. Fino miriše...Kažem mu da ga želim. On meni da još pričekam. Priča mi, kaže da je odmah znao, već prilikom prijelaa preko rijeke da ću biti takva nakon svog prvog ljubavnika, da ću voljeti ljubav, kaže da već zna da ću ga varati, kao što ću varati sve muškarce s kojima ću ikada biti...Sretna sam zbog toga što mi nagoviješta i kažem mu to. Postaje grub, očajava, baca se na mene, jede dječje dojke, više i vrijeđa me. Zatvaram oči pred silnim užitkom...Kaže mi da sam kurva, da sam gadura, kaže mi da sam njegova jedina ljubav, a to je upravo ono što treba reći i ono što se kaže kad se prepušta maha govoru, kad se pušta maha tijelu da se traži, da se nalazi i uzme ono što želi, i tu je sve dobro, nema otpadaka, otpaci su potonuli, a sve se zajedno stapa u bujicu, u silnu žudnju.“ (str. 32)

Napomena: riječ je o djevojčici od petnaest i pol godina i dvadeset godina starijem muškarcu.

Udruga U ime obitelji

Dominika Papić Kukić, prof. hrvatskoga jezika i književnosti, Elektrostrojarska obrtnička škola, Selska, Selska cesta 83, Zagreb

Matija Grgat, prof. hrvatskoga jezika i književnosti i dipl. knjižničarka, XI. gimnazija, Savska cesta 77, Zagreb

Ivana Babić, prof. hrvatskoga jezika i književnosti, XI. gimnazija, Savska cesta 77, Zagreb

Ana Vugdelija, prof. hrvatskoga jezika i književnosti, Gimnazija Sesvete, Bistrička 7, Zagreb

Antonija Jurčić, prof. hrvatskoga jezika i književnosti, Gimnazija Sesvete, Bistrička 7, Zagreb

Marija Kržanac, prof. hrvatskoga jezika i književnosti, Gimnazija Sesvete, Bistrička 7, Zagreb

Pero Pažin, prof. hrvatskoga jezika i književnosti, Centar za odgoj i obrazovanje "Vinko Bek", Kušlanova 59a, Zagreb

Ivan Aničić, prof. povijesti i hrvatskoga jezika i književnosti, Poljoprivredna i veterinarska škola Osijek, Jadravska 20, Osijek

